

Sygn. akt XVI GC 1079/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XVI Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Śliwińska-Stępień

Protokolant: Anita Łodziarek

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa (...) sp. z o. o. z siedzibą we W.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

orzeka:

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) sp. z o. o. z siedzibą we W. kwotę 451.337,29 zł (czteryście pięćdziesiąt jeden złotych trzysta trzydzieści siedem złotych dwadzieścia dziewięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18 czerwca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) sp. z o. o. z siedzibą we W. kwotę 29.774,00 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy siedemset siedemdziesiąt cztery złote) z tytułu zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 7.200,00 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: XVI GC 1079/14

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. (dalej: spółka (...)) wniósł w dniu 18 czerwca 2014 roku przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. (dalej: G. T.) pozew o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym na kwotę 451.337,29 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 18 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazano, iż powódka zleciła, na podstawie umowy podwykonawczej nr (...) z dnia 27 sierpnia 2013 roku, konsorcjum podwykonawców w składzie (...) Sp. z o.o. w C. (Lider Konsorcjum) oraz Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe (...) Sp. z o.o. ((...) Konsorcjum; podwykonawca), realizację robót budowlanych, polegających na wykonaniu prac żelbetowych oraz robót sieciowych w zakresie wodno – kanalizacyjnym w ramach inwestycji „Zagospodarowanie lewobrzeżnego bulwaru W. – Etap I”. Generalnym wykonawcą była zaś spółka (...) S.A., natomiast inwestorem – Miasto S. W.. P.P.H.U (...) Sp. z o.o. wniosła na rzecz powódki zabezpieczenie w wysokości 451.337,29 zł w postaci gwarancji ubezpieczeniowej nr BUF – (...)BUF – (...) z dnia 1 października 2013 roku, udzielonej przez pozwaną (...) S.A. Powód, oświadczeniem z dnia 12 maja 2014 roku zażądał od pozwanego (...) S.A. wypłaty powyższej kwoty z uwagi na nienależyte wykonanie zobowiązań umownych przez P.P.H.U. (...), czego Towarzystwo (...) nie uczyniło. (pозew k. 2 – 19).

W dniu 24 lipca 2014 roku, w sprawie o sygn. XVI GNc 593/14, przez tut. Sąd został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający powództwo w całości (nakaz zapłaty k. 111).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany (...) S.A. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Pozwany podniósł zarzut nieistnienia zobowiązania pozwanego do zapłaty sumy gwarancyjnej, wobec braku causa do zawarcia umowy gwarancji. Zdaniem pozwanego powód nie był nigdy uczestnikiem procesu budowlanego „Zagospodarowanie lewobrzeżnego bulwaru W. – Etap I”. Według strony pozwanej powód na gruncie realizacji prac budowlanych nie był powiązany z inwestorem oraz generalnym wykonawcą, a to znaczy zdaniem pozwanego, że nie był on uczestnikiem procesu budowlanego. Tym samym (...) również nie uczestniczył w realizacji zadania inwestycyjnego. Spółka (...) nie została zgłoszona generalnemu wykonawcy, jako podwykonawca i z tego powodu została wezwana do przerywania prac budowlanych, protokolarnego przeprowadzenia inwentaryzacji wykonanych prac oraz opuszczenia placu budowy. Pozwany skazał, że, prace przez (...) były wykonywane terminowo, należyście oraz zgodnie z projektem za co otrzymał wynagrodzenie od generalnego wykonawcy – (...).

Zdaniem pozwanego, gwarancja została wystawiona z uwagi na wprowadzenie gwaranta w błąd odnośnie możliwości wykonywania przez podwykonawcę prac w ramach realizowanego projektu. W rzeczywistości bowiem żaden z podmiotów – beneficjent czy zleceniodawca – nie mieli prawa wykonywać tych prac. Powód w istocie nie poniósł żadnej szkody, nie ponosił on bowiem odpowiedzialności względem inwestora czy generalnego wykonawcy, bo nie był związany z żadnym z nich umową. Tym samym, jak podniósł pozwany, wystąpienie przez powoda z żądaniem realizacji gwarancji w sytuacji, w której nie doszło do niewykonania przez (...) zobowiązania wynikającego z umowy, stanowiło nadużycie przez beneficjenta praw wynikających z gwarancji w zakresie żądania jej realizacji. (sprzeciw k. 116 – 128).

Pozwany podniósł, że oświadczeniem z dnia 29 września 2014 r. doręczonym powodowi w dniu 03 października 2014 r. uchylił się od skutków oświadczenia woli, w którym udzielił powodowi gwarancji ubezpieczeniowej należytego wykonania umowy. W uzasadnieniu swojego oświadczenia pozwany wskazał i oświadczył, że w chwili udzielenia gwarancji działał pod wpływem wywołanego podstępnie istotnego błędu, co do okoliczności towarzyszących zawarciu w dniu 17 sierpnia 2013 r. umowy nazwanej akt podwykonawstwa nr (...). Gwarant opierał się na przeświadczeniu, że zarówno zleceniodawca, jaki powód są uczestnikami procesu budowlanego polegającego na wykonaniu zadania inwestycyjnego pod nazwą „Zagospodarowanie lewobrzeżnego bulwaru W. – Etap I”, a umowę podwykonawstwa powód zawiera jako podwykonawca generalnego wykonawcy zadania inwestycyjnego tj. spółki pod firmą (...) S. A. z siedzibą w G.. Z treści umowy podwykonawstwa, jak również dokumentów towarzyszących jej dokumentów i dokumentacji wynikało, że beneficjent jest podwykonawcą generalnego wykonawcy, posiada określone uprawnienia w zakresie realizacji zadania inwestycyjnego, w szczególności prawa zlecenia części robót dalszym podwykonawcom. (pismo przygotowawcze pozwanego z dnia 22 grudnia 2014 r. k. 204-220)

Powód w piśmie przygotowawczym z dnia 27 października 2014 r. podtrzymał stanowisko w sprawie. (k.149-163)

Sąd ustalił, co następuje:

(...) S.A., jako generalny wykonawca Inwestycji „Zagospodarowanie lewobrzeżnego bulwaru W. – Etap I” zleciła (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą C. realizację części robót m.in. w zakresie wykonania robót sieciowych wodno – kanalizacyjnym oraz wykonywania robót żelbetowych. Zasady wykonywania prac budowlanych M. i (...) ustalili w notatce z dnia 26 marca 2013 r.

W dniu 22 sierpnia 2013 r. ww. podmioty podpisały zlecenie wstępne w którym uzgodniły wszystkie istotne postanowienia umowy o podwykonawstwo w tym zakres prac, wynagrodzenie podwykonawcy za wykonanie powierzonych robót i dostaw. Spółka (...) była rozliczana podwykonawczo za faktycznie i należyście wykonane roboty i dostawy, według stawek uzgodnionych przez strony w Przedmiarach Prac, na warunkach kontraktu głównego. Szacunkowe wynagrodzenie netto za powierzone roboty i dostawy wynosiło: 9.526.569,87 zł, w tym roboty sieciowe w zakresie wodno – kanalizacyjnym z warstwą konstrukcyjną bez asfaltu – 1.720.11,32 zł; roboty żelbetowe –

7.806.457,55 zł. Strony zobowiązały się również do zawarcia umowy podwykonawstwa na uzgodnionych warunkach, zgodnie ze wzorem zatwierdzonym przez zamawiającego – (...) – nie później niż do dnia 30 września 2013 roku. (...) przedłożyła na rzecz spółki (...) zabezpieczenie płatności, które to firma (...) miała ponieść w związku z zapłatą wynagrodzenia na rzecz zatrudnionego podwykonawcy robót żelbetowych w ramach zlecenia do kwoty 9.000.000,00 zł, w formie trzech weksli „in blanco” wraz z deklaracją wekslową.

„Zlecenie wstępne” było podstawą do zawierania dalszych umów na podwykonawstwo przez (...) Sp. z o.o. oraz zobowiązań polegających na zamówieniach materiałów. (...) Sp. z o.o. nie zrealizowały obowiązków wynikające ze zlecenia wstępnego z dnia 22 sierpnia 2013 r.

(notatka z dnia 26 marca 2014 r. (k. 164), zlecenie wstępne/ list intencyjny k. 168 – 169) zeznania świadka K. M. k. 240 – 243; zeznania strony M. M. (2) k. 286 - 287).

W dniu 27 sierpnia 2013 roku została zawarta umowa Podwykonawstwa nr (...) (dalej: Umowa) pomiędzy (...) Sp. z o.o., jako Wykonawcą, a Konsorcjum (...) w składzie: (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C., jako Liderem Konsorcjum, oraz P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., jako Partnerem Konsorcjum, zwanymi łącznie Podwykonawcami. W ramach powyższej Umowy spółka (...) powierzyła Podwykonawcom, kompleksową realizację prac polegających na wykonaniu robót żelbetowych oraz robót sieciowych w zakresie wodno – kanalizacyjnym. Powyższe roboty stanowiły element zadania inwestycyjnego „Zagospodarowanie lewobrzeżnego bulwaru W. – Etap I”. Podwykonawca zobowiązany był do kompleksowego wykonania i ukończenia robót związanych z inwestycją oraz do usunięcia wszelkich wad i usterek w tych robotach. Natomiast spółka (...) zobowiązana była zapłacić Podwykonawcom wynagrodzenie 9.058.930,13 zł netto oraz podatek VAT zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa (umowa k. 41 – 43).

Załącznik do powyższej Umowy stanowiły Warunki Ogólne Umowy Podwykonawstwa Nr (...), w których w pkt 2.2. „Zobowiązania ogólne” strony stwierdziły, że każdy z Podwykonawców w terminie 30 dni od daty podpisania Umowy wniesie swoje indywidualne zabezpieczenie należytego wykonania przedmiotu Umowy oraz usunięcia wad i usterek proporcjonalnie do swojego zakresu wykonywanych robót, w formie nieodwołalnej i bezwarunkowej, płatnej na pierwsze żądanie Wykonawcy gwarancji ubezpieczeniowej lub bankowej, o treści zaakceptowanej przez Wykonawcę. Strony zastrzegły, iż łączna wartość wniesionego zabezpieczenia nie może być mniejsza niż 5% wartości ryczałtowego wynagrodzenia umownego brutto, tj. 557.124,20 zł. (...) Konsorcjum – spółka (...) miała wnieść zabezpieczenie należytego wykonania i usunięcia wad i usterek w wysokości 451.337,29 zł (pkt 1), natomiast Lider Konsorcjum wniesie zabezpieczenie należytego wykonania i usunięcia wad i usterek w wysokości 105.786,91 zł (pkt 2). (Warunki Ogólne umowy Podwykonawstwa k. 44 – 67).

Gwarantem powyższego zabezpieczenia, na mocy gwarancji ubezpieczeniowej należytego wykonania umowy nr (...)BUF – (...), był (...) S.A. z siedzibą w W., beneficjentem (...) Sp. z o.o., a zleceniodawcą P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. W związku z zawartą gwarancją ubezpieczeniową, G. T. zobowiązało się nieodwołalnie i bezwarunkowo, **niezależnie od ważności i skutków prawnej zawartej umowy i gwarantowało zapłatę każdej żądanej przez beneficjenta kwoty maksymalnie do wysokości 451.337,29 zł**, w przypadku, gdyby zleceniodawca nie wykonał lub nienależycie wykonał zaciągnięte zobowiązania umowne oraz z tytułu kar umownych wynikających z niewykonania lub nienależytego wykonania Umowy, albo w przypadku gdyby zleceniodawca – P.P.H.U. (...), pomimo stosownego wezwania ze strony beneficjenta i wbrew zaciągniętemu zobowiązaniu, nie usunął stwierdzonych wad i usterek, beneficjent uprawniony był do ich usunięcia na koszt zleceniodawcy oraz z tytułu kar umownych wynikających z nieusunięcia lub nienależytego usunięcia wad i usterek. Gwarancja była ważna w terminach od dnia 2 października 2013 roku do dnia 5 lipca 2015 roku w zakresie gwarancji dobrego wykonania kontraktu i od dnia 6 lipca 2015 roku do dnia 22 lipca 2018 roku w zakresie gwarancji właściwego usunięcia wad i usterek.

Żądanie zapłaty kwoty z tytułu gwarancji wywierało skutek, o ile zawierało pisemne oświadczenie beneficjenta stwierdzające, że żądanie zapłaty jest należne, gdyż zleceniodawca – P.P.H.U. (...) nie wykonał lub nienależycie wykonał swoje zobowiązania albo jest należne, gdyż zleceniodawca nie usunął lub nienależycie usunął stwierdzone usterki. W celu identyfikacji żądanie beneficjenta (...) Sp. z o.o. musiało być przedstawione za pośrednictwem Banku

prowadzącego rachunek, na który ma być dokonana zapłata z gwarancji. Bank ten miał potwierdzić, że podpisy złożone na żądaniu zapłaty należą do osób, które mogą zaciągać zobowiązania w imieniu spółki (...). Natomiast zapłata z przedmiotowej gwarancji miała nastąpić niezwłocznie, najpóźniej w terminie 14 dni od daty terminowo zgłoszonego i kompletnego żądania zapłaty.

(gwarancja ubezpieczeniowa k. 71).

Na mocy zawartej przez (...) Sp. z o.o., jako Wykonawcą, a Konsorcjum (...) w składzie: (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C., jako Liderem Konsorcjum, oraz P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., jako Partnerem Konsorcjum (...) nr (...), spółka (...) miała wykonywać prace żelbetowe związane z konstrukcjami betonowymi. Spółka (...) wykonywała na rzecz M. prace zgodnie z ww. umową. (zeznania świadka R. P. k. 263).

Z dniem 10 marca 2014 roku generalny wykonawca (...) polecił spółce (...) przerwanie wszystkich prac budowlanych związanych z Kontraktem „Roboty budowlano-montażowe dla zadania inwestycyjnego: „Zagospodarowanie lewobrzeżnego bulwaru W. – Etap 1”, protokolarne przeprowadzenie inwentaryzacji wykonanych prac przy udziale generalnego wykonawcy do dnia 14 marca 2014 roku celem rozliczenia prac oraz opuszczenie placu budowy, w tym usunięcie sprzętu z zaplecza budowy do dnia 14 marca 2014 roku. Powyższą decyzję generalny wykonawca uzasadniał tym, że do 10 marca 2014 roku spółka (...) nie posiadała umowy podwykonawczej z generalnym wykonawcą, jak też nie została zgłoszona jako dalszy podwykonawca do akceptacji generalnego wykonawcy i zamawiającego (pismo k. 73).

W związku z powyższym, spółka (...) zwróciła się 11 marca 2014 roku do spółki (...) o odstąpienie od Aktu Umowy Podwykonawstwa nr (...), Warunków Ogólnych Umowy Podwykonawstwa nr (...) oraz innych uzgodnień związanych z realizacją ww. umów. Ponadto sporządziła Protokół odbioru i przejęcia części robót Kontraktu, zgodnie z którym wartość wykonanych prac wraz z wartością przekazanych materiałów wynosiła 480.673,72 zł

(pismo k. 72; protokół k. 140).

Dnia 18 marca 2014 roku spółka (...) skierowała do spółki (...) oświadczenie o odstąpieniu od umowy Podwykonawstwa nr (...). Jako powód do odstąpienia od umowy spółka (...) podawała niezapewnienie spółce możliwości wejścia na teren budowy, ujawnienie się faktu nie zawarcia przez firmę (...) z generalnym wykonawcą (...) własnej umowy podwykonawstwa uprawniającej firmę (...) do zawierania dalszych umów podwykonawstwa, oraz skierowaniem przez generalnego wykonawcę do firmy (...) żądania przerwania prac i zejścia z placu budowy. Ponadto, spółka (...) zażądała natychmiastowego zwrotu gwarancji ubezpieczeniowej należytego wykonania umowy (dobrego wykonania Kontraktu i usunięcia wad i usterek) nr BUF – (...)BUF – (...) z dnia 1 października 2013 roku, w terminie trzech dni.

(pismo k. 74 - 75).

Powyższe oświadczenie o odstąpieniu od umowy pozostało nieuzasadnione i nieskuteczne. Zgodnie z postanowieniami umowy podwykonawczej z dnia 27 sierpnia 2013 r. – członkowie konsorcjum (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. – pozostawali wspólnie i solidarnie odpowiedzialni za wykonanie umowy, a uprawnionym do składania oświadczeń wobec wykonawcy pozostawał lider konsorcjum, tj. spółka (...). Oświadczenie złożone wyłącznie w imieniu P.P.H.U. (...) nie wywołało zatem skutku wobec wykonawcy w postaci zakończenia stosunku prawnego wynikającego z umowy. Spółka (...) zapewniała dostęp do terenu budowy oraz łączyła ją umowa z generalnym wykonawcą, na mocy której (...) Sp. z o.o. pozostawała upoważniona do podzlecenia spółce (...) realizacji robót, w oparciu o stosunek podwykonawczy. Tym samym, żądanie (...) Sp. z o.o. nie stanowiło upoważnienia dla (...) P.P.H.U. do zaprzestania realizacji robót budowlanych i nie zwolniało to powyższej spółki z obowiązków określonych w umowie podwykonawczej z dnia 27 sierpnia 2013 r.

(...) został zobowiązany do złożenia pisemnego raportu z dotychczas wykonanych prac i obecnego zaawansowania robót w terminie nie dłuższym niż 2 dni od daty otrzymania niniejszego pisma pod rygorem złożenia przez wykonawcę (powoda) oświadczenia o odstąpieniu od umowy i obciążenia karą umowną z tytułu odstąpienia.

(pismo powoda z dnia 20 marca 2014 r. k. 77 – 76).

(...) odmówił kontynuowania prac na rzecz powoda. Wskazany termin do kontynuowania prac upłynął bezskutecznie, spółka (...) pozostawała w zwłóce z wykonaniem zobowiązań umownych. Do dnia 31 marca 2014 roku nie przystąpiono do prac, pomimo zapewnienia przez wykonawcę nieprzerwanego i pełnego dostępu do terenu budowy, w zakresie umożliwiającym wykonywanie umowy. W związku z powyższym spółka (...) na podstawie art. 491 § 1 k.c. oraz pkt 18.1. b, c, d i e Warunków Ogólnych Umowy, odstąpiła od umowy z dnia 27 sierpnia 2013 roku, zarówno w stosunku do spółki (...), jak i (...)

(pismo pozwanego z dnia 24 marca 2013 r. (k. 78-79), odstąpienie od umowy z dnia 27.08.2013 r. przez powoda z dnia 31 marca 2014 r. k. 80; k. 81).

W dniu 01 kwietnia 2014 r. skierowała do powoda pismo, w którym zawarła oświadczenia o odstąpieniu od Umowy Podwykonawstwa nr (...) z dnia 27 sierpnia 2013 roku z wyłącznej winy (...) Sp. z o.o. Ponadto, firma (...) zażądała zwrotu gwarancji ubezpieczeniowej należytego wykonania umowy nr (...)BUF – (...) z dnia 1 października 2013 r. w terminie trzech dni.

(pismo 85 – 86; pismo k. 87; nota księgowa k. 88).

Powyższe oświadczenie było nieskuteczne, zostało złożone po odstąpieniu przez powoda od umowy podwykonawstwa nr (...) z dnia 27 sierpnia 2013 r. Spółka (...) wystawioną przez (...) notę księgową w wysokości 902.674,58 zł z tytułu kary umownej uznała za pozbawioną podstaw formalnych i merytorycznych.

Wobec odstąpienia od umowy przez powoda, powód na podstawie pkt 18.5 Warunków Ogólnych Umowy Podwykonawstwa nr (...) i załącznika do Warunków Ogólnych Umowy Podwykonawstwa obciążył solidarnie P.P.H.U (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. karą umowną w wysokości 1.114.248,40 zł

(pismo powoda z dnia 24 kwietnia 2014 r. k. 89; nota księgowa k. 90).

Spółka (...) nie uiszczyła powyższej kwoty w oznaczonym terminie, czego skutkiem było wystąpienie przez firmę (...) pismem z dnia 12 maja 2014 r. jako beneficjenta gwarancji ubezpieczeniowej należytego wykonania umowy (dobrego wykonania kontraktu i usunięcia wad i usterek) nr BUF – (...)BUF (...), do Biura (...) Wydziału Likwidacji Szkód (...) S.A. z żądaniem zapłaty w wysokości 451.337,29 zł. Spółka (...) w wezwaniu wskazała, iż P.P.H.U. (...) nie wykonał ciążącego na nim zobowiązania. Żądanie zapłaty zostało przedstawione za pośrednictwem Banku (...) S.A., który prowadzi rachunek bankowy (...) Sp. z o.o., a na który miała zostać dokonana zapłata z gwarancji.

(pismo powoda z dnia 12 maja 2014 r., żądanie zapłaty k. 92 – 93, wezwanie do zapłaty k. 97 – 98)

Pismem z dnia 5 czerwca 2014 roku T. G. odmówiło zapłaty kwoty 451.337,29 zł z gwarancji ubezpieczeniowej należytego wykonania umowy nr (...)BUF – (...).

Towarzystwo ubezpieczeniowe dnia 22 września 2014 roku złożyło oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu wywołanego podstępnie przez spółkę (...) wskazując, że w chwili udzielenia gwarancji działał pod wpływem wywołanego podstępnie istotnego błędu, co do okoliczności towarzyszących zawarciu w dniu 17 sierpnia 2013 r. umowy nazwanej akt podwykonawstwa nr (...). Gwarant podał, że opierał się na przeświadczeniu, że zarówno zleceniodawca, jaki powód są uczestnikami procesu budowlanego polegającego na wykonaniu zadania inwestycyjnego pod nazwą „Zagospodarowanie lewobrzeżnego bulwaru W. – Etap I”, a umowę podwykonawstwa powód zawiera jako podwykonawca generalnego wykonawcy zadania inwestycyjnego tj. spółki pod firmą (...) S. A. z siedzibą w G..

(pismo k. 100; oświadczenie k. 176 - 178).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu, jak również nie była kwestionowana przez żadną ze stron w toku procesu. Nadto ustalenia faktyczne zostały poczynione w oparciu o zeznania świadków K. M. (k. 240 – 243), R. P. (k. 263), oraz strony M. M. (2) (k. 286 – 287). Zeznania świadków były spójne i przekonujące w zakresie dotyczącym prac wykonywanych przez spółkę (...), obecności ww. spółki na placu budowy oraz okoliczności zawarcia umowy podwykonawczej pomiędzy spółką (...) a (...). Ww. świadkowie zgodnie zeznali, że zarówno spółka (...) sp. z o.o., jak i spółka (...) sp. z o.o. brała udział w inwestycji i „Zagospodarowanie lewobrzeżnego bulwaru W. – Etap I” i wykonywały prace żelbetowe.

Sąd oddalił wnioski dowodowe strony pozwanej o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków E. P., A. S., M. C., T. R. oraz o zobowiązanie (...) sp. z o.o. do złożenia dokumentów w zakresie zawartych pomiędzy spółką (...) z podmiotami innymi niż powód umów, których przedmiotem było wykonywanie robót budowlanych w ramach zadania inwestycyjnego „Zagospodarowanie lewobrzeżnego bulwaru W. – Etap I”, którego generalnym wykonawcą była (...) na okoliczność należytej realizacji prac przez (...) oraz zapłaty przez generalnego wykonawcę na rzecz (...) wynagrodzenia za ich wykonanie. Sąd uznał, że zawnioskowane dowody nie zmierzały stosownie do treści art. 227 k.p.c. do ustalenia istotnych okoliczności dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Fakt oraz jakość wykonanych prac przez (...) sp. z o.o. na rzecz innego podmiotu, niż powód nie miał wpływu na ocenę zasadności roszczenia powoda wynikającego z odrębnego stosunku zobowiązaniowego – umowy gwarancji ubezpieczeniowej zawartej pomiędzy stroną pozwaną, a (...) sp. z o.o.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Na wstępie rozważań prawnych należy podkreślić, że (...) S. A. z siedzibą w W. pozostaje zobowiązana do wypłaty beneficjentowi (powodowi) należności nieodwracalnie i bezwarunkowo, niezależnie od ważności i skutków prawnych zawartej umowy. Określenia, te potwierdzają abstrakcyjny charakter gwarancji udzielonej przez pozwaną na rzecz powoda.

Gwarancja ubezpieczeniowa pozostaje stosunkiem prawnym abstrakcyjnym, tj. niezależnym od istnienia stosunku podstawowego.

Przepisy obowiązującego prawa nie regulują umowy gwarancji ubezpieczeniowej, jej udzielanie jest jednak przedmiotem działalności zakładów ubezpieczeń (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 1996 r., II CRN 38/96, OSNC 1996, nr 9, poz. 122). Artykuł 3 ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. Nr 124, poz. 1151 ze zm.) zalicza do czynności ubezpieczeniowych m.in. zawieranie umów gwarancji ubezpieczeniowych. W art. 12a pkt 2 ustawy przewidziano m.in., że ogólne warunki ubezpieczenia określają w szczególności warunki zmiany sumy gwarancyjnej. W załączniku do tej ustawy, określającej podział ryzyka według działów, grup i rodzajów ubezpieczeń, wymieniono gwarancję ubezpieczeniową w dziale II w punkcie 15, w którym podzielono gwarancję ubezpieczeniową na bezpośrednią i pośrednią. Poza tym wymieniona ustawa nie zawiera żadnych regulacji dotyczących treści umowy gwarancji ubezpieczeniowej, jest więc ona czynnością prawną, której treść jest kształtowana wolą stron w ramach zasady swobody umów (art. 353¹ k.c.). (...).

Umowie gwarancji ubezpieczeniowej - podobnie jak w przypadku umowy gwarancji bankowej - towarzyszą zazwyczaj dwa dodatkowe stosunki prawne: tzw. stosunek podstawowy pomiędzy dłużnikiem i wierzycielem - beneficjentem gwarancji oraz umowa zlecenia gwarancji ubezpieczeniowej zawierana pomiędzy dłużnikiem ze stosunku podstawowego albo osobą trzecią i zakładem ubezpieczeń - gwarantem (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2004 r., I CK 102/03, niepubl.). Ze stosunku podstawowego wynika obowiązek udzielenia wierzycielowi gwarancji ubezpieczeniowej, której celem jest zabezpieczenie wykonania zobowiązania dłużnika ze stosunku podstawowego. Wykonanie obowiązku udzielenia wierzycielowi zabezpieczenia przez ustanowienie gwarancji ubezpieczeniowej następuje przez zlecenie - przez dłużnika ze stosunku podstawowego albo osobą trzecią - udzielenia gwarancji ubezpieczeniowej przez zakład ubezpieczeń. W wykonaniu tego zobowiązania gwarant, będący

zakładem ubezpieczeń, zawiera umowę gwarancji ubezpieczeniowej z gwarantariuszem, a zarazem wierzycielem ze stosunku podstawowego. Zazwyczaj zawarcie umowy gwarancji następuje przez przyjęcie przez gwarantariusza oferty gwaranta zawierającej treść umowy gwarancji.

W ramach swobody umów strony mogą ukształtować umowę gwarancji ubezpieczeniowej jako umowę o charakterze kauzalnym bądź abstrakcyjnym. Użycie w dokumencie gwarancyjnym, zawierającym postanowienia umowy gwarancji ubezpieczeniowej, sformułowań, że gwarancja ubezpieczeniowa jest płatna na pierwsze żądanie albo że jest bezwarunkowa, powoduje, iż umowie tej nadano cechy zobowiązania abstrakcyjnego. Taka cecha gwarancji ubezpieczeniowej powoduje, że żadna ze stron umowy gwarancji ubezpieczeniowej nie może podnosić zarzutów nieważności causae bądź jej odpadnięcia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2004 r., I CSK 102/03, niepubl.). (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2010 r., V CSK 233/09).

Od kauzalności i abstrakcyjności gwarancji ubezpieczeniowej należy odróżnić kwestię braku cechy akcesoryjności zobowiązania gwaranta. Zobowiązanie gwaranta z umowy gwarancji ubezpieczeniowej nie jest zobowiązaniem akcesoryjnym (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 1999 r., II CKN 402/98, OSNC 2000, nr 1, poz. 16 oraz z dnia 14 stycznia 2004 r., I CSK 102/03); ma charakter zobowiązania samodzielnego, którego istnienie i zakres nie zależy - tak jak ma to miejsce w przypadku zobowiązania poręczyciela (art. 879 § 1 k.c.) - od istnienia i zakresu innego zobowiązania, w szczególności zobowiązania dłużnika ze stosunku podstawowego. Istnienie i zakres samodzielnego zobowiązania gwaranta określa sama umowa gwarancji ubezpieczeniowej; gwarant płaci własny, a nie cudzy dług (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2006 r., III CSK 25/06, niepubl. oraz z dnia 14 stycznia 2004 r., I CSK 102/03). W omówionym zakresie cechy gwarancji ubezpieczeniowej są podobne do gwarancji bankowej (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 1993 r., zasada prawna, III CZP 16/93, OSNC 1993, nr 10, poz. 166 oraz uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 1995 r., III CZP 166/94, OSNC 1995, nr 10, poz. 135). Konsekwencją braku cechy akcesoryjności zobowiązania gwaranta jest to, że gwarant nie może wobec gwarantariusza podnosić zarzutów z innego stosunku prawnego, w szczególności zarzutów ani z umowy zlecenia gwarancji ubezpieczeniowej, ani też zarzutów ze stosunku podstawowego, w tym zarzutów, które przysługują dłużnikowi ze stosunku podstawowego wobec beneficjenta gwarancji - wierzyciela ze stosunku podstawowego. Wniosek taki wynika z charakteru więzi łączącej strony umowy gwarancji, tj. o charakterze obligacyjnym, z którego wynikają prawa podmiotowe o charakterze względnym (wierzitelności), skuteczne jedynie wobec drugiej strony stosunku obligacyjnego. Odmienna zasada, tj. dopuszczająca możliwość podnoszenia przez gwaranta zarzutów ze stosunku podstawowego, musiałaby wynikać albo z przepisu prawa, tak jak ma to miejsce w przypadku poręczyciela (por. art. 883 § 1 zdanie pierwsze k.c.), albo z woli stron umowy gwarancji ubezpieczeniowej, nie ma bowiem przeszkód, aby w ramach zasady swobody umów strony inaczej ukształtowały treść umowy gwarancji ubezpieczeniowej, w szczególności, aby zobowiązanie gwaranta miało charakter akcesoryjny, zbliżony do zobowiązania poręczyciela. (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2010 r., V CSK 233/09).

W umowie gwarancji ubezpieczeniowej będącej przedmiotem niniejszego postępowania strony ustaliły, że gwarant odpowiada nieodwołalnie i bezwarunkowo. Powyższe oznacza, że stronie pozwanej nie przysługuje uprawnienie do podnoszenia zarzutów ze stosunku podstawowego wiążącego beneficjenta (tj. powoda) z wykonawcą – P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W..

Wyłącznym warunkiem skuteczności zgłoszonego żądania zapłaty pozostawało oświadczenie beneficjenta, iż wykonawca nie wykonał lub nienależycie wykonał swoje zobowiązania. Przedmiotowe oświadczenie zostało zawarte w treści zgłoszonego przez powoda do strony pozwanej (gwaranta) żądania wypłaty kwoty z tytułu gwarancji ubezpieczeniowej (k. 92 – 93). Zatem bezspornym obowiązkiem gwaranta pozostawało dokonanie wypłaty żądanej kwoty.

Pozwana nie jest uprawniona do powoływania się na jakiegokolwiek zarzuty wynikające ze stosunku podstawowego tj. umowy Podwykonawstwa nr (...) dnia 27 sierpnia 2013 r. zawartej pomiędzy (...) Sp. z o.o., jako Wykonawcą, a

Konsorcjum (...) w składzie: (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C., jako Liderem Konsorcjum, oraz P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., jako Partnerem Konsorcjum.

Strona pozwana wskazała, że nie istnieje jej zobowiązanie do zapłaty gwarancyjnej wobec braku causae do zawarcia umowy gwarancji. Przedstawiając, to stanowisko strona pozwana wskazała, że powód nie był uczestnikiem zadania inwestycyjnego pod nazwą „Zagospodarowanie lewobrzeżnego bulwaru W. - etap I”, ponieważ nie zawarł umowy z generalnym wykonawcą – (...) S. A., a tym samym zdaniem strony pozwanej nie istniało po jego stronie uprawnienie do żądania zawarcia umowy gwarancji przez pozwanego. Stanowisko strony pozwanej jest niezasadne. Należy podkreślić, że podstawą zawarcia umowy gwarancji ubezpieczeniowej było zobowiązanie (...) sp. z o.o. wynikające z umowy podwykonawczej z dnia 23 sierpnia 2013 r. zawarte przez powoda i Konsorcjum (...) w składzie: (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C., jako Liderem Konsorcjum, oraz P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., jako Partnerem Konsorcjum. Umowa podwykonawcza pozostawała skuteczna i obowiązująca w dniu udzielenia przez pozwaną Gwarancji.

Niezależnie od powyższego wbrew twierdzeniu strony pozwanej powód był uczestnikiem zadania inwestycyjnego „Zagospodarowanie lewobrzeżnego bulwaru W. - etap I”. Powód od początku realizacji tej inwestycji wykonywał prace budowlane wraz z (...) . Powód miał przekazany plac budowy, oznaczenie jego firmy znajdowało się na ogrodzeniu budowy wraz z logotypem (...) (przeziennic). Ww. firmy ustaliły, że inwestycja zostanie zrealizowana przez nie wspólnie. M. miał zrealizować prace związane z wykonaniem robót żelbetowych, robót sieciowych w zakresie wodno-kanalizacyjnym, które następnie zlecił do wykonania na podstawie umowy podwykonawczej z dnia 27 sierpnia 2013 r. konsorcjum w tym firmie (...). Powyższe wynika z zeznań świadków K. M. (k. 240-243), R. P. (k. 263-266), przesłuchanego w charakterze strony M. M. (2) (k. 286-291) oraz z dołączonych do akt dokumentów w postaci notatki uzgodnień dokonanych pomiędzy (...), a (...) sp. z o.o. spisanej w dniu 23 marca 2013 r. (k. 164), zamówienia z dnia 30 lipca 2013 r. (k. 164-166), zlecenia wstępnego z dnia 22 sierpnia 2013 r. (k. 168). Z zeznań dyrektora kontraktu zatrudnionego przez (...) S. A. (generalnego wykonawcę inwestycji) R. P. wynika, że powód realizował roboty budowlane na podstawie listu intencyjnego podpisanego pomiędzy powodem i (...). (k. 265). Prace wynikające z ww. porozumienia z dnia 22 sierpnia 2013 r. zostały przez powoda rozliczone z (...) (k. 290). Strony zlecenia z dnia 22 sierpnia 2013 r. nie zawarły kolejnej umowy. Okoliczności wskazują na to, że zamiarem stron było, aby "wiązący list intencyjny" był i został zrealizowany, jako umowa o podwykonawstwo. (k. 289-290).

Trzeba zauważyć, że warunki ogólne umowy podwykonawczej zawartej pomiędzy powodem i konsorcjum, która była podstawą podpisania przedmiotowej umowy gwarancji ubezpieczeniowej w definicji „kontrakt główny” określają, że jest to kontrakt zawarty pomiędzy zamawiającym a generalnym wykonawcą łącznie z umową listem intencyjnym zawartym pomiędzy generalnym podwykonawcą a wykonawcą dotyczącym realizacji zadania inwestycyjnego, którego częścią są roboty podwykonawstwa. (k. 45).

Powyższe oznacza także, że strona pozwana w dacie podpisania umowy gwarancji ubezpieczeniowej zapoznając się z dokumentami dotyczącymi umowy podwykonawczej z dnia 27 sierpnia 2013 r. mogła zapoznać się z treścią całej dokumentacji dotyczącej „kontraktu głównego”, w tym treścią „zlecenia wstępnego” z dnia 22 sierpnia 2013 r. określającego zakres prac zleconych przez generalnego wykonawcę powodowi w ramach zadania inwestycyjnego pod nazwą „Zagospodarowanie lewobrzeżnego bulwaru W. - etap I”.

Zdaniem Sądu nie zachodzą żadne podstawy do uznania, że ubezpieczyciel uchylił się od skutków prawnych oświadczenia woli, które miał złożyć pod wpływem błędu wywołanego podstępnie stosownie do treści art. 86 k.c.

„Dla przyjęcia, że zachodzi podstęp prawnie istotny muszą być spełnione kumulatywnie dwie przesłanki tj. celowe i umyślne działanie autora podstępu, skierowane na wywołanie błędu u innej osoby, oraz złożenie przez tę osobę pod wpływem błędu oświadczenia woli. Przesłanką uchylenia się od skutków oświadczenia woli z powodu błędu wywołanego podstępnie jest więc istnienie związku przyczynowego pomiędzy złożeniem oświadczenia woli a pozostawieniem przez składającego w tym błędzie” (wyrok S. A. Szczecin z dnia 12.07.2013, I ACa 575/12). Udzielenie gwarancji przez stronę pozwaną nastąpiło wyłącznie na skutek negocjacji i zawarcia zlecenia przez gwaranta (stronę pozwaną) i zleceniodawcę (spółkę (...)) bez udziału beneficjenta (powoda). Brak było zatem możliwości przypisania

spółce (...) działań w tym zakresie o charakterze podstępny. Ponadto, brak było po stronie beneficjenta celowego i umyślnego działania, którego skutkiem miałyby pozostawać fakt udzielenia gwarancji, czy też zawarcie umowy podwykonawstwa między spółką (...), a spółką (...) wyłącznie w celu uzyskania korzyści z umowy gwarancji ubezpieczeniowej. Ponadto trzeba ponownie podkreślić, że powód, jak i (...) sp. z o.o. pozostawali uczestnikami procesu budowlanego w ramach zadania inwestycyjnego pod nazwą „Zagospodarowanie lewobrzeżnego bulwaru W. - etap I”. w dacie udzielenia gwarancji. Powód realizował zobowiązanie wynikające z umowy z dnia 22 sierpnia 2013 r., (...) realizował na rzecz powoda zobowiązanie wynikające z umowy podwykonawczej z dnia 27 sierpnia 2013 r.

Mając powyższe na uwadze, jak i to, że gwarancja pozostaje stosunkiem prawnym o charakterze samoistnym i nieakcesoryjnym wobec umowy podwykonawczej, na podstawie której jej udzielono, brak podstaw do uznania, że jej ważność mogłaby zależeć od stosunku prawnego, jaki istniał pomiędzy powodem (beneficjentem), a (Generalnym Wykonawcą) podmiotem trzecim.

Z treści umowy gwarancji ubezpieczeniowej wynika, że „zobowiązujemy się nieodwołalnie i bezwarunkowo, niezależnie od ważności i skutków prawnych umowy i gwarantujemy zapłatę każdej żądanej przez WAS kwoty maksymalnie do wysokości 451.337,29 zł na wasze pierwsze żądanie.” (k. 71)

Nie mniej niezależnie od okoliczności nieakcesoryjności oraz abstrakcyjnego charakteru zobowiązania strony pozwanej wynikającego ze stosunku gwarancji należy wskazać, że podwykonawca (...) sp. z o.o. nie wykonał zobowiązania umownego w całości na rzecz powoda stosownie do postanowień umowy Podwykonawstwa nr (...) z dnia 27 sierpnia 2013 r., Warunków Ogólnych tejże Umowy oraz innych uzgodnień związanych z jej realizacją.

Przedmiotowa gwarancja zabezpieczała powoda przed skutkami niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków umownych przez Zleceniodawcę – (...) oraz z tytułu kar umownych wynikających z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy. (k. 71) Jest bezsporne, że (...) sp. z o.o. – zaprzestał realizacji umowy podwykonawczej na rzecz powoda. (...) nie opuścił placu budowy i realizował prace określone przedmiotową umową bezpośrednio na rzecz generalnego wykonawcy, tj. (...). Z dołączonych do akt dokumentów wynika, że podwykonawca spółka (...) do dnia 13 marca 2014 roku wykonywał pracę zgodnie z dokumentacją techniczną i projektem, a wykonane prace były wolne od wad i usterek (k. 140). Natomiast pismem z dnia 11 marca 2014 roku podwykonawca poinformował powoda, iż w związku z pismem od generalnego wykonawcy – (...) – wzywającego go do opuszczenia placu budowy- wnosi o odstąpienie stron od Aktu Umowy Podwykonawstwa nr (...), Warunków Ogólnych tejże Umowy oraz innych uzgodnień związanych z jej realizacją.

Trzeba podkreślić, że Spółka (...) była zobowiązana do wykonywania obowiązków wynikających z umowy z dnia 27 sierpnia 2013 r. wobec powoda. Stosownie do postanowień umowy podwykonawczej z dnia 27 sierpnia 2013 r. (...) miała stosować się do poleceń i decyzji Generalnego Wykonawcy i Inżyniera, ale tylko do tych, które są jej przekazane i potwierdzone przez powoda, niezależnie od tego czy takie polecenia i decyzje są ważne według kontraktu głównego. Powód wezwał (...) do kontynuowania prac, do złożenia pisemnego raportu z dotychczas wykonanych prac i obecnego zaawansowania robót w terminie nie dłuższym 2 dni od daty otrzymania pisma pod rygorem złożenia przez wykonawcę (powoda) oświadczenia o odstąpieniu od umowy i obciążenia karą umowną z tytułu odstąpienia. (k. 77 – 76). Wobec niekontynuowania robót wynikających z umowy, do których spółka (...) została wezwana przez powoda, spółka (...) odstąpiła od umowy (18 pkt 1 b i d).

Wobec odstąpienia od umowy powód był uprawniony do żądania zapłaty kary umownej w wysokości 1.114.248,40 zł. na podstawie 18 pkt.5 umowy. (k. 90). Należność z tytułu kary umownej jest roszczeniem powstałym z tytułu nienależytego wykonania umowy przez wykonawcę polegającego na niewykonaniu w całości zobowiązania wynikającego z umowy z dnia 27 sierpnia 2013 r. na rzecz powoda.

Odstąpienie od umowy o roboty budowlane było skutkiem nienależytego wykonania umowy przez wykonawcę i aktualizowało roszczenie zamawiającego (beneficjenta) o zapłaty kary umownej stosownie do treści § 18.5 Aktu Umowy Podwykonawstwa w wysokości 10% ceny umownej robót podwykonawstwa, tj. kwoty 1.114.248,40 zł.

Z kolei w przypadku braku realizacji kary umownej przez Wykonawcę aktualizował się obowiązek zapłaty gwaranta na rzecz zamawiającego (beneficjenta) stosownie do ustaleń zawartych w umowie gwarancyjnej ubezpieczeniowej. (k. 44 – 70; k. 71).

Niezasadne jest stanowisko strony pozwanej, w którym wskazuje, że, skoro (...) wykonał wszystkie prace, za które następnie otrzymał wynagrodzenie od generalnego wykonawcy, brak jest podstaw do powstania roszczenia pieniężnego, za które gwarant miałby odpowiadać. Przyczyną nienależytego wykonania nie jest realizowanie prac na rzecz generalnego wykonawcy, a zaprzestanie wykonywania prac na rzecz spółki (...), z którą spółka (...) zawarła umowę podwykonawstwa. Strona pozwana była zobowiązana do zapłaty kwoty 451.337,29 zł, gdy zleceniodawca (...) nie wykonał lub nienależycie wykonał obowiązków umownych wynikających z umowy podwykonawczej z dnia 27 sierpnia 2013 r. zawartej z powodem.

Błędnie zatem wskazuje pozwany, jakoby spółka (...) spełniła swoje zobowiązania. Spółkę (...) łączył bowiem stosunek zobowiązaniowy w postaci umowy podwykonawstwa ze spółką (...), a nie z (...) (generalnym wykonawcą). Wobec zleceniodawcy ((...) Sp. z o.o.) umowa o wykonanie prac żelbetowych oraz wodno – kanalizacyjnych nie została wykonana w całości.

Niezasadny był również zarzut strony pozwanej wskazujący, że realizacja przez powoda uprawnienia wynikającego z gwarancji ubezpieczeniowej, żądania zapłaty od strony pozwanej jest nadużyciem z art. 5 k.c. Strona pozwana nie wskazała konkretnych okoliczności, które by przemawiały za taką oceną realizacji uprawnienia strony powodowej. Przede wszystkim pozwany nie wskazał, jakie zasady współżycia społecznego i zasady gospodarczego przeznaczenia realizacja roszczenia strony powodowej narusza. Powód, jak już wskazano powyżej w sposób zasady realizuje uprawnienie z umowy gwarancji ubezpieczeniowej. Powód zasadnie odstąpił od umowy podwykonawczej z dnia 23 sierpnia 2013 r. Skutkiem odstąpienia od umowy przez powoda jest jego roszczenie zapłaty kary umownej obliczonej stosownie do pkt. 18.5 umowy podwykonawczej, której zapłatę zagwarantowała strona pozwana. Zatem brak jest podstaw do uznania, że powód realizuje swoje roszczenie niezgodnie z treścią art. 5 k.c., a tym samym jego roszczenie nie zasługuje na ochronę prawną.

Sąd stwierdza, że powód spełnił wszystkie warunki, do których był zobowiązany na podstawie gwarancji ubezpieczeniowej z dnia 01 października 2013 r. Powód w okresie jej obowiązywania wezwał stronę pozwaną do zapłaty roszczenia wynikającego z tytułu nienależytego wykonania umowy przez podwykonawcę - (...), za pośrednictwem banku prowadzącego rachunek, na który miała być dokonana zapłata z gwarancji, stosownie do postanowień umowy gwarancji ubezpieczeniowej.

Strona pozwana otrzymała w dniu 19 maja 2014 r. wezwanie do zapłaty kwoty 451.337,29 zł z tytułu kary umownej. (k. 95) Powyższe wezwanie do zapłaty było kompletne, wykazywało roszczenie powoda zapłaty kary umownej z tytułu niewykonania zobowiązania przez spółkę (...). Zarówno uprawnienie wykonawcy do odstąpienia od umowy, fakt jego dokonania i podstawa do wystawienia noty księgowej z tytułu kary umownej na umówioną przez strony umowy o roboty budowlane wysokość wprost wynikała z treści żądania oraz zawartego w nim oświadczenia oraz potwierdzenia przez bank widniejących pod żądaniem podpisów osób, które mogły zaciągać zobowiązania w imieniu powoda. (k. 92-93).

Powyższe, zgodnie z treścią gwarancji, stanowiło przesłanki do wypłacenia przez pozwanego gwarancji – najpóźniej w terminie 14 dni od daty zgłoszonego i kompletnego żądania zapłaty. (k. 71). Zatem strona pozwana od dnia 03 czerwca 2014 roku była zobowiązana do realizacji roszczenia powoda dochodzonego w niniejszym postępowaniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd uwzględnił żądanie główne w całości. Sąd uwzględnił żądanie powoda dotyczące odsetek ustawowych za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c. Powód żądał zasądzenia odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 18 czerwca 2014 r. . Pozwany pozostawał w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia na rzecz powoda od dnia 4 czerwca 2014 r. Uwzględniając żądanie o zapłatę odsetek Sąd stosownie do treści art. 316 k.p.c. uwzględnił zmianę prawa materialnego art. 481 k.c. i z tego względu od dnia 18 czerwca 2014 r. do dnia 31 grudnia

2015 r. zasądził od kwoty 451.337,29 zł odsetki ustawowe, a od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty od kwoty 451.337,29 zł odsetki ustawowe za opóźnienie.

Sąd o kosztach procesu orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania wyrażoną w treści art. 98 k.c. Na koszty powoda złożyła się opłata od pozwu w wysokości 22.567,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 7.200,00 zł obliczone stosownie do § 2 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 listopada 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015 poz. 1804), oraz 17,00 zł z tytułu opłaty kancelaryjnej od pełnomocnictwa.